

**ACORD 119/2019, d'11 de desembre, del Ple del  
Consell de l'Audiovisual de Catalunya**

**Expedient 3O2019. Extinció de la llicència per a la prestació de serveis de comunicació audiovisual de radiodifusió sonora, corresponent a la freqüència 100.9 MHz de Sant Pere de Ribes-Montgròs, titularitat de la societat Publicacions Penedès, SA**

---

**Fets**

**1r.** El 7 de novembre de 2008, el Ple del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (en endavant, CAC) va adjudicar a la societat Publicacions Penedès, SA, la concessió del servei públic de radiodifusió sonora en ones mètriques amb modulació de freqüència, amb caràcter comercial, a la freqüència 100.9 MHz de Sant Pere de Ribes-Montgròs (Acord 174/2008).

Posteriorment, mitjançant l'Acord 193/2010, de 28 de juliol, del Ple del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, la concessió esmentada es va transformar en llicència per a la prestació de serveis de comunicació audiovisual, en compliment de la disposició transitòria segona de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual (en endavant, LGCA), d'acord amb la qual "El règim substantiu aplicable a les llicències és el que estableix la normativa vigent, així com les obligacions i els compromisos particulars assumits per la/el sol·licitant en el concurs corresponent".

**2n.** El 5 de setembre de 2016 el CAC va rebre una denúncia d'un particular (registre d'entrada núm. 774/2016) en la qual es posava de manifest que, des de l'estiu del 2014, aquesta freqüència no emetia cap senyal ni programació.

Arran d'aquesta denúncia, el Ple del CAC va acordar "obrir un període d'informació prèvia, per un termini màxim de dos mesos, per tal de conèixer les circumstàncies concretes que, presumiblement, haurien provocat la manca d'emissions en la freqüència 100.9 MHz de Sant Pere de Ribes-Montgròs" (Acord 81/2016, de 26 d'octubre).

**3r.** Ateses les actuacions dutes a terme en el període d'informació prèvia i havent-se constatat la manca d'emissions, el Ple del CAC va acordar incoar el procediment, identificat com a núm. d'expedient 5O2016, per l'eventual extinció de la llicència a Publicacions Penedès, SA (Acord 17/2017, de 22 de febrer), en virtut del que estableixen els apartats 1 i 2 de l'article 30 de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de comunicació audiovisual (LGCA) i la lletra c de l'article 58 de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya (LCA).

**4t.** Mitjançant l'escrit de 29 de març de 2017 (registre d'entrada núm. 360/2017), la societat Montcau Produccions, SL, va demanar la suspensió cautelar i voluntària de l'Acord 17/2017, de 22 de febrer, d'acord amb la sol·licitud de data 23 de novembre de 2016 presentada per aquesta mateixa societat per arrendar la llicència.

La suspensió sol·licitada va ser declarada improcedent mitjançant l'Acord 43/2017, de 10 de maig, del Ple del CAC, per considerar, entre altres qüestions, que la incoació de l'expedient operava com una circumstància impeditiva per resoldre la sol·licitud, atès que no permetia realitzar la valoració dels requisits a què la LGCA subjecta la possibilitat d'autoritzar els negocis d'arrendament, sense que fos possible determinar *a priori* (és a dir, fins que no es resolgués l'expedient d'extinció) si les condicions de la l'adjudicació es mantindrien si no resultava extingida la llicència o, al contrari, l'extinció determinaria que la titular del títol no en podria disposar.

**5è.** El 7 de juny de 2017, mitjançant l'Acord 54/2017, el Ple del CAC va declarar la caducitat del procediment d'extinció, identificat amb núm. d'expedient 5O2016, pel transcurs del termini per resoldre (i no per no haver-se donat trasllat de l'Acord d'incoació d'aquell expedient, tal com manifesta Publicacions Penedès, SA, en l'al·legació primera del seu escrit de 21 d'octubre de 2019 referenciat en el fet 10è següent) i va arxivar les actuacions amb els efectes que estableix l'article 95 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de la LPACAP.

En la mateixa data, el Ple del CAC va acordar incoar un nou procediment administratiu d'extinció de la mateixa llicència (núm. d'expedient 6O2017), amb la incorporació dels actes i tràmits realitzats que figuraven en l'expedient 5/O/2016, d'acord amb el que estableix l'apartat 3 de l'article 95 de la LPACAP (Acord 55/2017).

El termini per resoldre l'expedient 6O2017 es va ampliar per un màxim de tres mesos és a dir, fins al 7 de desembre de 2017 (Acord 76/2017, de 19 de juliol).

**6è.** El 10 d'octubre, el Ple del CAC va aprovar l'Acord 95/2017, de 10 d'octubre, en el qual va acordar l'extinció de la llicència per a la prestació del servei de radiodifusió sonora en ones mètriques amb modulació de freqüència, corresponent a la freqüència 100.9 MHz de Sant Pere de Ribes-Montgròs, titularitat de la societat Publicacions Penedès, SA, atesa la concurrència de les causes següents: (i) manca d'utilització de la freqüència en un termini de 12 mesos des del moment en què hi hagi l'obligació legal d'inici d'emissions (apartat 2 de l'article 30 de la LGCA); (ii) incompliment reiterat del contingut de la llicència (lletra c de l'article 58 de la LCA), i (iii) manca de pagament de les taxes que graven la prestació del servei de comunicació audiovisual (apartat 1 de l'article 30 de la LCA).

**7è.** La notificació d'aquest Acord a Publicacions Penedès, SA es va intentar en el seu domicili social els dies 19 i 20 d'octubre de 2017, d'acord amb el que estableix l'apartat 2 de l'article 82 de la LPACAP, amb resultat infructuós, motiu pel qual el 4 de desembre de 2017 es van publicar en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* (núm. 7510) i en el *Boletín Oficial del Estado* (núm. 294) els edictes corresponents.

El 12 de desembre de 2017, Publicacions Penedès, SA, va comparèixer a la seu del CAC i, mitjançant diligència d'aquesta data, se li va fer lliurament del "certificat del text íntegre de l'Acord 95/2017" d'extinció de la llicència.

**8è.** El 2 d'octubre de 2019 el Ple del CAC, mitjançant l'Acord 85/2019, va declarar la caducitat del procediment 6O2017, atès que podria posar-se en qüestió un defecte en la notificació practicada, i a l'efecte, per tant, d'extremar la garantia del dret de defensa de la societat interessada.

D'acord amb el que estableix l'apartat 3 de l'article 95 de la LPACAP, el Consell va incoar aquest nou procediment (Acord 87/2019, de 2 d'octubre), ja que no s'ha produït la prescripció de les accions. Així mateix, d'acord amb el que estableix el mateix article, s'han incorporat al nou procediment els actes i tràmits el contingut dels quals es manté igual com si el procediment no hagués caducat, atesa la pervivència de les causes que van sustentar l'extinció de la llicència declarada mitjançant l'Acord 95/2017.

**9è.** El 29 de gener de 2019, el CAC va trametre un ofici a la Direcció General de Mitjans de Comunicació (registre de sortida núm. 35/2019) en el qual demanava a aquesta Direcció que confirmés la situació de diverses freqüències de radiodifusió sonora d'FM, entre les quals, la corresponent a la localitat de Sant Pere de Ribes-Montgròs (100.9 MHz).

El 19 de febrer següent, la Direcció General de Mitjans de Comunicació va adreçar un ofici al CAC (registre núm. E 32296/2019) en el qual constata que la freqüència 100.9 MHz de Sant Pere de Ribes-Montgròs "[...] està ocupada actualment, sense llicència per a aquesta emissió, per Digital Hits".

Tenint en compte que aquests escrits fan referència a fets produïts amb posterioritat a la tramitació del procediment identificat com a núm. d'expedient 6O2017 i afecten a la mateixa freqüència, han quedat incorporats en aquest expedient.

**10è.** El 22 d'octubre de 2019 (registre d'entrada núm. 568/2019) va tenir entrada al CAC un escrit de 21 d'octubre de 2019 d'al·legacions de la societat Publicacions Penedès, SA, en el qual sol·licita que es determini la improcedència de l'obertura d'un expedient per la manca d'emissions en la freqüència 100.9 MHz de Sant Pere de Ribes i, en conseqüència, el CAC adopti l'acord d'arxivar aquest expedient pels motius que s'hi al·leguen.

## **Fonaments de dret**

### **Primer. Extinció de les llicències per a la prestació de serveis de comunicació audiovisual: suposada prescripció de la revocabilitat de la llicència (al·legació segona de l'escrit de 21 d'octubre de 2019 de Publicacions Penedès, SA)**

Tant la LGCA com la LCA recullen les causes d'extinció de les llicències per a la prestació de serveis de comunicació audiovisual. En concret, d'acord amb aquesta darrera norma, una d'aquestes causes és "l'incompliment reiterat del contingut de la llicència" (lletra c de l'article 58).

Per la seva banda, l'apartat 1 de l'article 30 de la LGCA estableix que la llicència s'extingirà per la "[...] seva revocació [...]" i pot ser revocada d'acord amb les causes que estableix l'apartat 2 del mateix precepte: "[...] per no haver estat utilitzada en un termini de 12 mesos des que hi hagi obligació legal de començar les emissions, haver-ho fet amb fins i modalitats diferents per als quals va ser atorgada o per sanció administrativa ferma d'acord amb el que preveu aquesta llei [...]".

La revocació d'una llicència és una actuació administrativa que, si bé comporta efectes desfavorables per a la persona interessada, pot tenir un caràcter sancionador en alguns supòsits i en d'altres, no.

Tenint en compte les previsions de la LCA i la LGCA esmentades més amunt, i contràriament al que manifesta Publicacions Penedès, SA, en el seu escrit d'al·legacions, la revocació de les llicències audiovisuals no està tipificada per la Llei com a tal sanció.

En aquest sentit, la línia divisòria entre la sanció i la revocació no és fàcil, però, això no obstant, la jurisprudència ha intentat establir un criteri general. Així, entre d'altres, les sentències del Tribunal Suprem de 14 de desembre de 1999, 12 de abril de 2004, 16, 17 i 22 de desembre de 2004, de 22 de març, i de 6, 7, 8, 18 i 22 d'abril de 2005. Il·lustrativa és, en aquest sentit, la sentència d'aquest òrgan de 16 de desembre de 2004, que estableix el següent:

«[...] no todo acto administrativo de contenido o consecuencias desfavorables para los particulares puede considerarse que constituya una sanción, sino que existen otros supuestos distintos de restricción de su esfera jurídica, como es el de la licencia municipal que crea una relación estable y bilateral entre el autorizado y la Administración otorgante, que se otorga sometida al cumplimiento de determinadas condiciones, procediendo a revocarla si no siguen cumpliéndose aquellos requisitos, y el consecuente acto de revocación no tiene la naturaleza de sanción administrativa.

Según la Sentencia del Tribunal Constitucional 181/1990, de 15 de noviembre, aunque trazar una línea divisoria entre la simple revocación de una licencia o la aplicación de una revocación-sanción puede resultar difícil, en tanto la revocación de una licencia (al igual que su no otorgamiento) se base en el incumplimiento de los requisitos establecidos por el ordenamiento jurídico para el desarrollo de la actividad pretendida, no cabe afirmar que se esté ante una medida sancionadora, sino de simple aplicación del ordenamiento por parte de la Administración competente.

[...]

La revocación del título administrativo habilitante aparece, en consecuencia, como una condición resolutoria incorporada al mismo; de tal manera que, en caso de verificarse el presupuesto de la condición consistente en el incumplimiento grave de sus obligaciones por parte del sujeto titular de la autorización, sobreviene la consecuencia jurídica de la extinción del acto administrativo por el que se otorgó el título [...].»

Seguint aquest raonament, és coherent que la llei atorgui efectes de revocació i no de sanció a l'incompliment de les condicions que van justificar l'adjudicació de la llicència i que afecten directament la garantia de la prestació del servei audiovisual constituït del seu objecte.

D'altra banda, la distinció entre ambdues figures no és merament formal, ja que el procediment de fer efectiu un o altre és substancialment diferent. Basant-se en aquesta categorització errònia, Publicacions Penedès, SA, pretén qualificar les causes d'extinció en les quals es troba la llicència de la qual és titular (és a dir, manca d'emissions, incompliment de la finalitat de la llicència i incompliment reiterat del seu contingut) com una sanció de les que tipifica la lletra i l'article 133 de la LCA, d'acord amb la qual "Són infraccions greus: [...] i) L'incompliment dels deures que corresponen als titulars de llicències per a la prestació de serveis audiovisuals, d'acord amb el que estableixen aquesta llei i els mateixos termes de la llicència".

Aquesta tipificació no es correspon amb la situació d'extinció del títol de Publicacions Penedès, SA. Ans al contrari, tal com s'exposarà més endavant, l'incompliment dels compromisos particulars per part d'aquesta societat titular, no és sinó una mera conseqüència de la manca d'emissions, la qual està penalitzada per la Llei amb la revocació (extinció) del títol.

Dit això, l'argumentació d'aquesta al·legació segona és improcedent en la seva totalitat, per quant en no tractar-se d'una infracció, no li són aplicables les normes que regulen el procediment sancionador, entre les quals, l'article 135 de la LCA mateixa relatiu a la prescripció de les infraccions.

Així també ho ha declarat el Tribunal Suprem en la sentència esmentada de 16 de desembre de 2004, d'acord amb la qual:

«[...] La sanción está sujeta al principio de legalidad en la descripción de las acciones y omisiones reprochables, seguimiento de un cauce específico para la imposición de la sanciones (procedimiento sancionador), carácter subjetivo de la responsabilidad, en la medida en que se exige dolo o culpa, y aplicación de un régimen concreto de prescripción. Mientras que en el caso de la revocación, por incumplimiento de obligaciones esenciales del título administrativo, basta el acto declarativo que aprecie adecuadamente dicho incumplimiento después de un procedimiento que permita la defensa del titular a través del correspondiente trámite de audiencia [...]».

Finalment, en el negat cas que l'incompliment fos qualificat una infracció, cal tenir en compte l'apartat 1 de l'article 30 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic (LRJSP), d'acord amb el qual el termini de prescripció de les infraccions continuades o permanents (com és el cas) començarà a córrer des que va finalitzar la conducta infractora, conducta que es continua mantenint en l'actualitat, tal com s'ha acreditat en aquest procediment, i, per tant, el termini per a la prescripció no hauria ni tan sols començat a transcórrer.

**Segon. Manca d'utilització de la freqüència: suposada inaplicabilitat de l'apartat 2 de l'article 30 de la LGCA (al·legació tercera de l'escrit de 21 d'octubre de 2019 de Publicacions Penedès, SA)**

Quant a la situació de manca d'utilització de la freqüència, perllongada en el temps per la societat titular des de la data de l'adjudicació, i que és negada per aquesta societat, ha quedat, per contra, provada mitjançant les actuacions practicades pel CAC i que consten unides a aquest expedient, concretament:

**a) Inici d'emissions**

Com s'assenyala en el fet 2, el 5 de setembre de 2016 el CAC va rebre un escrit en què es denunciava la manca d'emissions en la freqüència 100.9 MHz de Sant Pere de Ribes-Montgròs. Arran d'aquesta denúncia, el CAC va obrir un període d'informació prèvia i va realitzar d'ofici diverses actuacions per verificar els fets denunciats, així com l'estat d'aquestes emissions.

En efecte, el 29 de setembre següent va sol·licitar informació a la Direcció General de Mitjans de Comunicació sobre l'estat de les emissions en aquesta freqüència. En resposta a aquesta sol·licitud, la Direcció General va confirmar, en la mateixa data, la manca d'emissions, alhora que adreçava al CAC còpies de la Resolució de la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació de 7 de novembre de 2011 d'aprovació del projecte tècnic de l'emissora, i de la comunicació de la posada en servei de les instal·lacions de 19 de novembre de 2012 (ofici de 18 d'octubre, amb registre d'entrada núm. 5421/2016).

En el mateix ofici de 18 d'octubre de 2016, la Direcció General de Mitjans de Comunicació va informar que "[...] feta la prèvia verificació remota per part del Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació [...] no s'ha detectat cap emissió per l'esmentada freqüència 100.9 MHz a Sant Pere de Ribes-Montgròs".

Com dèiem, l'apartat 2 de l'article 30 de la LGCA estableix que la llicència per prestar el servei de comunicació audiovisual pot ser revocada, entre altres causes, per no haver estat utilitzada en un termini de 12 mesos des que hi hagi obligació legal de començar les emissions, concretament, en aquest cas, fixant com a termini d'inici del còmput dels 12 mesos, des del 19 de novembre de 2012 (data de posada en servei).

No resulta acreditat en l'expedient l'inici d'emissions per la freqüència 100.9 MHz de Sant Pere de Ribes-Montgròs i per això cal considerar que aquesta llicència es troba incursa en la causa de revocació que preveu l'apartat 2 de l'article 30 de la LGCA.

b) Manca d'emissions des del 3 d'octubre de 2015 i emissió de portadora sense modular (silenci) amb anterioritat a aquesta data

Les actuacions practicades en el període d'informació prèvia (que, com dèiem, han quedat incorporades en aquest procediment) acrediten la manca d'emissió en la freqüència 100.9 MHz de Sant Pere de Ribes-Montgròs i distingeixen dos períodes.

En efecte, d'acord amb l'escrit de 16 de desembre de 2016 (registre d'entrada núm. 1062/2016) del director gerent del Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya (CTTI): "[...] des del dia 3 d'octubre de 2015 no es detecta cap emissió en la freqüència 100.9 MHz de l'estació de monitoratge ubicada a Sitges. Amb anterioritat a aquesta data, es rebia emissió de portadora sense modular (en silenci)".

Així mateix, d'acord amb l'escrit de 29 de novembre de 2016 (registre d'entrada núm. 1011/2016, d'1 de desembre) del cap provincial d'Inspecció de Telecomunicacions de Barcelona, adscrit al Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital, en relació amb la freqüència 100.9 MHz de Sant Pere de Ribes-Montgròs s'informa "[...] que en l'actualitat no ens consten emissions en aquesta freqüència i aquest emplaçament. De l'històric de les comprovacions tècniques que realitzem amb certa periodicitat en tota la província, la primera data que vam detectar que no existien emissions en aquesta freqüència per a aquest emplaçament va ser el passat 7 d'abril de 2016".

Cal posar en relleu que no existeix cap previsió legal que estableixi la possibilitat (ni les conseqüències) d'una interrupció del servei un cop aquest hagi estat iniciat, ja que garantir la continuïtat de la prestació constitueix el nucli fonamental de la llicència i, per tant, la seva finalitat última.

Igualment, d'acord amb el contracte concessional signat per Publicacions Penedès, SA, aquesta societat es va obligar a gestionar el servei públic objecte del contracte d'acord amb les especificacions del plec i dels compromisos particulars assolits, que en el cas de la societat esmentada era "Realitzar 24 hores d'emissió diàries durant tot l'any".

Això ens porta a concloure, que fins i tot en el supòsit que, eventualment, s'haguessin iniciat les emissions en temps i forma, la interrupció o suspensió d'aquestes emissions en un termini que supera amb escreix els 12 mesos atorgats per la llei per a l'inici de les emissions, contravé no només la finalitat de la llicència, que s'atorga per a la prestació de serveis de comunicació audiovisual, sinó els mateixos compromisos d'emissió assumits pel llicenciatarí en el concurs públic d'adjudicació ("Realitzar 24 hores d'emissió diàries durant tot l'any"), en virtut del que estableix l'article 53 de la LCA, que regula com a contingut obligatori de la llicència el compromís efectuat pel licitador en relació amb el "temps mínim d'emissió diària i setmanal" (apartat c de l'article 53 de la LCA).

Per aquest motiu, la manca d'emissions continuada suposa un incompliment reiterat del contingut de la llicència –la finalitat de la qual es desenvolupa a la consideració jurídica tercera d'aquest Informe– i, en conseqüència, és procedent extingir-la, de conformitat amb el que preveu la lletra c de l'article 58 de la LCA.

#### c) Estat actual de les emissions

La situació de manca d'emissions per la freqüència 100.9 MHz de Sant Pere de Ribes-Montgròs s'ha mantingut, i es manté, amb posterioritat a l'any 2015.

Així es constata a partir de l'escrit de 19 de febrer de 2019 de la Direcció General de Mitjans de Comunicació a què es refereix el fet 9è d'aquest Acord, atès que la informació traslladada per aquesta Direcció General confirma que la societat titular continua sense explotar la llicència, ja que "[la freqüència] està ocupada actualment, sense llicència per a aquesta emissió, per Digital Hits".

A aquests efectes, cal donar per reproduïdes les consideracions efectuades més amunt, a propòsit de la manca d'emissions continuada i l'extinció del títol habilitant.

Finalment, cal posar en relleu que Publicacions Penedès, SA, ni ha desvirtuat aquesta manca d'utilització de la freqüència des de la data d'obligació d'inici de les emissions ni ha acreditat la seva existència en algun moment posterior, limitant-se a donar-les (les emissions) per produïdes mitjançant un simple relat dels fets que no obeeixen a la realitat.

**Tercer. Incompliment de la finalitat de la llicència com a causa d'extinció: suposada inaplicabilitat de l'apartat 2 de l'article 30 de la LGCA (al·legació tercera de l'escrit de 21 d'octubre de 2019 de Publicacions Penedès, SA)**

La Llei preveu que les llicències per prestar serveis de comunicació audiovisual s'han d'ajustar a les finalitats i modalitats per a les quals van ser atorgades i delimiten les condicions particulars del desenvolupament de la prestació del servei (article 48 de la LCA).

L'incompliment d'aquesta imposició legal se sanciona amb la revocació del títol (apartat 2 de l'article 30 de la LGCA).

Per tant, la revocació de la llicència es justifica, en aquests casos, pel fet que la prestació dels serveis audiovisuals, configurats per la Llei com d'interès general per part dels subjectes privats, s'efectua en l'exercici dels drets fonamentals a la lliure expressió i comunicació (apartat 1 de l'article 22 de la LGCA). Per aquest motiu, l'activitat resta sotmesa a ordenació administrativa i, concretament, a un règim de llicència quan es transmet per ones terrestres (apartat 3 de l'article 22 de la LGCA i lletra a de l'apartat 2 de l'article 37 de la LCA).

En aquest sentit, la no prestació i/o interrupció del servei contravé clarament la finalitat de la llicència. Així, cal destacar la sentència de 15 de març de 2018 de la sala especial del Tribunal Suprem, la qual, resolent un conflicte competencial plantejat entre l'Administració atorgant d'una llicència de prestació de serveis de televisió i el jutjat que tramitava el concurs de creditors de la societat prestadora, es va pronunciar en favor de la competència de la primera per resoldre la llicència (quan el procediment concursal no havia entrat en la fase de liquidació) en els termes següents:

«[...] Conviene precisar la naturaleza jurídica del derecho a que se refiere el objeto del conflicto. El otorgamiento de la licencia de televisión digital terrestre de ámbito autonómico del canal TA02CLM-04 a favor de la mercantil Televisión Popular de Guadalajara, S.A.U procede de la adjudicación a su favor, adoptada por Acuerdo del Consejo de Gobierno de la Junta de Comunidades de Castilla-la Mancha de 16 de marzo de 2010, de la concesión para la explotación del servicio público de televisión digital por ondas terrestres de ámbito autonómico, concesión administrativa que se transformó en licencia para la prestación del Servicio de comunicación audiovisual mediante acuerdo del Consejo de Gobierno de 28 de diciembre de 2010, que dispuso mantener todas las condiciones asumidas por el adjudicatario al obtener la concesión. (...).

Conforme a dicha legislación, una de las causas de extinción de los contratos administrativos es la resolución del contrato ( art. 221 TRLCSP) o la extinción de la licencia por revocación ( art. 30.2 Ley 7/2010, de 31 de marzo, General de la Comunicación Audiovisual ). (...). especificándose como causas de revocación de la licencia su falta de utilización durante 12 meses, haberla utilizado con fines distintos para los que fue otorgada o la imposición de sanción administrativa firme ( art. 30.2 Ley 7/2010 ). La resolución del contrato ha de acordarse por el órgano de contratación, de oficio o a instancia del concesionario, (...) y corresponde en todo caso a la Administración, en virtud de la prerrogativa de autotutela que le atribuye el ordenamiento jurídico, la «facultad» de resolver el contrato y determinar los efectos de la resolución ( arts. 210 y 224.1 TRLCSP) o en su caso la revocación ( art. 30.2 de la Ley General de Medios Audiovisuales ). (...).

El bien jurídico al que atiende la facultad de resolución de los contratos administrativos, también en la modalidad de prestación mediante licencia que regula la Ley 7/2010 General de Medios Audiovisuales, es garantizar la prestación del servicio por estar dirigido a la continuidad en la prestación de un servicio de interés general de la comunidad, como establece el art. 22.1 de la Ley General de Comunicación Audiovisual , y esta facultad corresponde en este caso a la Junta de Comunidades de Castilla La Mancha como autoridad otorgante del título habilitante, en cuyo ejercicio no puede interferir el juez del concurso. Esta doctrina ha sido previamente mantenida por este tribunal en las sentencias de 5-12-2016 (CJ núm. 6/2016), 15-12-2016 (CJ núm. 5/2016 ) y 12-7-2017 (CJ núm. 1/2017 ) [...].».



L'accés a la prestació mitjançant la llicència es fonamenta en la necessitat de salvaguardar l'interès públic, ja que l'activitat utilitza un bé escàs (l'espai radioelèctric) i incideix directament en el pluralisme dels mitjans de comunicació (entès com una pluralitat de mitjans o pluralisme extern), el qual és un element essencial per a la lliure formació de l'opinió pública en els processos democràtics i la garantia del qual l'apartat 1 de l'article 38 de la LCA atribueix al CAC. L'apartat 2 del mateix article defineix el pluralisme en la comunicació audiovisual com aquell que requereix una diversitat en la prestació dels serveis de comunicació audiovisual i, per tant "l'existència d'una pluralitat de prestadors autònoms que posin a la disposició del públic una oferta audiovisual diversa".

Tenint en compte aquestes previsions legals, resulta evident que la finalitat essencial de la llicència per a la prestació de serveis de comunicació audiovisual és la d'oferir continguts audiovisuals al públic i que, a més, contribueixin a preservar el pluralisme en l'àmbit de cobertura corresponent, en les condicions i de la forma que defineixi l'Administració que atorga el títol, en aquest cas el CAC (lletra e de l'article 115 de la LCA).

És important posar de manifest la rellevància que el Tribunal Constitucional mateix ha donat a la garantia d'aquest principi. La Sentència 78/2017, de 22 de juny, d'aquest Tribunal, que resol el recurs d'inconstitucionalitat interposat pel president del Govern en relació amb diversos preceptes de la LCA, declara la plena constitucionalitat dels articles 39 a 44 d'aquesta Llei, tot establint que

«[...] estos preceptos tienen como finalidad garantizar el pluralismo en los medios de comunicación social, tanto en el plano interno –diversidad de contenidos–, como el externo –diversidad de medios o prestadores de servicios audiovisuales–. En este sentido, el pluralismo de los medios de comunicación social tiene que ser un reflejo del pluralismo cultural y del pluralismo de la sociedad, y, en último caso, del pluralismo político como valor superior del ordenamiento jurídico de una sociedad democrática. De este modo, la garantía del pluralismo en el ámbito de los servicios audiovisuales conecta con las libertades de información y de expresión reconocidas en el artículo 20 CE, en cuanto que necesitan de unos canales que permitan su adecuado ejercicio, por lo que su regulación forma parte de la legislación básica estatal [...]»(FJ 15).

En un sentit similar, la Sentència també del Tribunal Constitucional 86/2017, de 4 de juliol, que resol un altre recurs d'inconstitucionalitat interposat per cinquanta diputats del Grup Parlamentari Popular del Congrés dels Diputats, en relació, com l'anterior, amb diversos preceptes de la LCA, estableix que l'existència d'una pluralitat de prestadors que posin a disposició del públic una oferta audiovisual diversa és una condició essencial:

« [...] para el cumplimiento de la libertad de expresión, información y comunicación y garantía de la libre formación pública y la diversidad y la cohesión sociales. Estos principios generales son concreción del derecho básico a recibir una comunicación audiovisual plural que recoge la ley básica estatal en su artículo 4, definiéndolo como el derecho a que «la comunicación audiovisual se preste a través de una pluralidad de medios, tanto públicos, comerciales como comunitarios que reflejen el pluralismo ideológico, político y cultural de la sociedad [...]» (FJ 5).

D'altra banda, cal ressaltar també que l'ocupació d'un recurs del domini públic escàs com ho és l'espai radioelèctric, és l'altre aspecte que fonamenta l'atorgament de les llicències mitjançant concurs que convoca el Consell (article 50 de la LCA) els quals s'han de resoldre amb criteris de publicitat i transparència en règim de concurrència i igualtat d'oportunitats de tots els licitadors.

Situats en aquest context, cal tenir present que Publicacions Penedès, SA, en resultar adjudicatària del concurs públic corresponent, va obtenir una valoració de la seva oferta superior a la de les ofertes de la resta de licitadors que van concursar per la mateixa freqüència, i que aquesta puntuació se li va atorgar com a conseqüència dels compromisos efectuats per aquest licitador per a l'explotació del servei.

**Quart. Incompliment reiterat del contingut de la llicència: suposada inaplicabilitat de l'apartat 2 de l'article 30 de la LGCA (al·legació quarta de l'escrit de 21 d'octubre de 2019 de Publicacions Penedès, SA)**

La no emissió en la freqüència adjudicada comporta, com dèiem més amunt, l'incompliment de tot el contingut de la llicència de manera reiterada i continuada en el temps. Aquest incompliment reiterat, que, d'acord amb la lletra c de l'article 58 de la LCA, és causa d'extinció de la llicència, es deriva directament de la manca d'utilització d'aquesta llicència.

Així, la recuperació del títol habilitant i la convocatòria de concurs públic per a l'atorgament d'aquesta llicència és l'única manera de fer efectiu el dret a rebre una comunicació audiovisual plural, en els termes de l'article 4 de la LGCA i del mandat de l'article 20 de la Constitució espanyola.

En aquest sentit, cal posar en relleu que la pròpia Publicacions Penedès, SA, té reconegudes en el seu escrit (al·legació segona) les emissions per la freqüència de Sant Pere de Ribes d'una radiofórmula musical anomenada "digitalhits FM". Aquest reconeixement confirma, d'una banda, l'escrit de 19 de febrer de 2019 de la Direcció General de Mitjans de Comunicació a què es refereixen el fet 9è i el fonament de dret segon d'aquest acord i, d'altra banda, que l'emissió d'una radiofórmula musical contradiria, també, el compromís específic assumit per Publicacions Penedès, SA, en relació amb la tipologia de l'emissora (concretament el d'una ràdio generalista), i constituiria, així mateix, un incompliment reiterat del contingut de la llicència.

**Cinquè. Revisió dels actes administratius (al·legació cinquena de l'escrit de 21 d'octubre de 2019 de Publicacions Penedès, SA)**

En sentit ampli, la revisió d'ofici dels actes administratius que regula el capítol I del títol V de la LPACAP (articles 106 a 111) constitueix una manifestació de l'autotutela administrativa i té com a finalitat principal modificar-la o anul·lar-la, per tal d'esmenar possibles defectes que puguin suposar-ne la nul·litat o anul·labilitat.

Ara bé, quan l'administració torna sobre els seus propis actes amb independència de si són o no conformes a dret, és a dir, no per verificar-ne la legalitat, sinó la conveniència de mantenir-los per raons d'interès públic, estem davant la revocació en sentit estricte (González Pérez, J. i altre. "Comentarios a la Ley de régimen jurídico de las administraciones públicas y procedimiento administrativo común", pg. 1749 i següents).

Només en aquest cas es podria entendre que s'està dins de la previsió de l'article 109 de la LPACAP al·legada per Publicacions Penedès, SA, d'acord amb el qual l'Administració pot revocar en qualsevol moment, sense subjecció a un procediment formal de revisió, els actes gravamen o desfavorables sempre que aquesta revocació no suposi una dispensa o una exempció no permesa per les lleis. D'acord amb el mateix article tampoc serà procedent la revocació quan sigui contrària al principi d'igualtat, a l'interès públic o a l'ordenament jurídic.

Per contra, la revocació de les llicències audiovisuals, que deriva de l'aplicació d'una llei sectorial (la LGCA), es configura com una penalització per a determinats incompliments del seu contingut, com és el cas. És, per tant, un resultat determinat legalment (així ho recull expressament la sentència de 15 de març de 2018 de la sala especial del Tribunal Suprem, transcrita en part en el fonament de dret tercer d'aquest acord) i, en conseqüència, la revocació d'aquest acte constituïria un resultat contrari a la Llei (és a dir, suposaria una dispensa o una exempció no permesa per la Llei).

D'altra banda, *a sensu contrario* de la interpretació que es fa en l'escrit d'al·legacions, la mateixa preservació de l'activitat, qualificada, com ja s'ha dit més amunt, per l'apartat 1 de l'article 22 de la LGCA com a d'interès general, i l'obligació per part del CAC de garantir el pluralisme extern dels mitjans de comunicació, així com de la concurrència competitiva per a l'accés a l'activitat, són els motius que justifiquen la possibilitat d'extingir el títol si no es presta el servei d'acord amb la seva finalitat i en contra de les previsions legals.

Per tot el que s'ha exposat, el Ple del Consell de l'Audiovisual de Catalunya adopta, per unanimitat, el següent

## **ACORD**

1. Extingir la llicència per a la prestació del servei de radiodifusió sonora en ones mètriques amb modulació de freqüència de la freqüència 100.9 MHz de Sant Pere de Ribes-Montgròs, titularitat de la societat Publicacions Penedès, SA, per trobar-se incursa en les causes d'extinció que estableixen l'apartat 2 de l'article 30 de la LGCA i la lletra c de l'article 58 de la LCA.
2. Notificar aquest acord a la societat Publicacions Penedès, SA.

Barcelona, 11 de desembre de 2019

Roger Loppacher i Crehuet  
President

Daniel Sirera Bellés  
Conseller secretari